

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Petru URSACHE

Judecători

Nadejda TOMA

Ghenadie NICOLAEV

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Boicu Vladimir Vasile, născut la 22.08.1974, originar din s. Bravicea, raionul Călărași, domiciliat în mun. Chișinău, str-la Studenților, 11/1, ap. 16

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 06.06.2013 – 19.01.2015;

Instanța de apel: 19.02.2015 – 14.05.2015;

Instanța de recurs: 09.06.2015 – 25.11.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, Boicu Vladimir Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 (cinci) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Tihon Ion în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Boicu Vladimir în beneficiul lui Tihon Ion prejudiciul moral în sumă de 20.000 (douăzeci mii) lei.

Acțiunea civilă înaintată de Tihon Ion în partea încasării prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Boicu Vladimir la data de 16 septembrie 2010, aproximativ la orele 16.00, aflându-se pe teritoriul cooperativei de garajuri nr. 109 din str. Socoleni, 5/1, mun. Chișinău, l-a agresat fizic pe Tihon Ion, lovindu-l pe ultimul cu pumnii și picioarele în regiunea capului și corpului.

Tot el, la 17 septembrie 2010, aproximativ la ora 12.00 a venit pe teritoriul garajelor sus-menționate pentru a se întâlni cu Tihon Ion, l-a așteptat câteva ore, după care întâlnindu-l, iarăși l-a agresat fizic, aplicându-i multiple lovituri.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2752/D din 23 noiembrie 2010 au fost constatate următoarele leziuni corporale: traumatism toracic închis, manifestat prin fractura coastelor 4 și 5 paravertebral pe stînga și 8, 9, 10, 11 pe stînga complicate cu hemopneumotorace stînga, traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală: plăci contuze, echimoze în regiune facială, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui(or) obiect(e) contodont(e) dur(e), posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței nominalizate a declarat apel avocatul Robu Tatiana în numele inculpatului Boicu Vladimir, invocînd individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului, solicitînd dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În motivarea solicitărilor sale avocatul a indicat, că în privința inculpatului Boicu V. urma a fi aplicată o pedeapsă mai blîndă, deoarece acesta a recunoscut vinovăția sa în totalitate și a înaintat instanței de judecată o cerere de examinare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală; are la întreținere 3 copii minori; are loc permanent de trai; a achitat la 29 ianuarie 2015 părții vătămate suma de 3000 lei prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei”.

În susținerea argumentelor sale apelantul a invocat prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea art. 364/1 Cod de procedură penală, potrivit căroră, în cazul cînd în speță sunt constatate circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 alin.(1) lit. e) Cod penal – repararea benevolă a pagubei cauzate, în coroborare cu prevederile art. 78 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa poate fi coborîță la limita minimă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015 a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boicu Vladimir Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă inculpatul în termenul de probă fixat nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest, sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015 a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 151 alin.(1) Cod penal, însă eronat a constatat vinovăția inculpatului în cauzarea vătămării corporale grave pe 2 episoade: la 16 septembrie 2010 și la 17 septembrie 2010, depășind limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, eroare corectată din oficiu, de către instanța de apel.

În acest sens, instanța de apel a constatat, că la 16 septembrie 2010, aproximativ la orele 16.00, aflându-se pe teritoriul cooperativei de garajuri nr.109 din str. Socoleni, 5/1, mun. Chișinău, fiind în relații ostile cu Tihon Ion, l-a lovit pe ultimul cu pumnii și picioarele în regiunea capului și corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2752/D din 23 noiembrie 2010, traumatism toracic închis, manifestat prin fractura 4 și 5 paravertebral pe stînga și 8, 9, 10, 11 pe stînga complicate cu hemopneumotorace stînga, traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală: plăgi contuze, echimoze în regiunea facială care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui(or) obiect(e) contodont(e) dur(e), posibil în circumstanțele indicate, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Fapta inculpatului a fost calificată corect în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, conform semnelor calificative: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă.

Vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, cercetate de către instanța de fond și verificate la examinarea cauzei în apel:

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Tihon Ion din 16.11.2010 (f. d. 18);
- procesul-verbal de audiere a martorului Cotun Vadim din 22.12.2010 (f. d. 28);
- procesul-verbal de audiere a martorului Moiseev Nicolae din 19.01.2011 (f. d. 30);
- raportul de examinare medico-legală nr. 4868 din 05.10.2010 (f. d. 13);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 2752/d din 23.11.2010 (f. d. 23);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 760/D din 07.04.2011 (f. d. 72);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 65/D din 13.03.2013 (f. d. 132-133).

Instanța de apel a considerat că prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă exagerat de aspră, iar concluziile acesteia privind individualizarea pedepsei sunt incorecte. În acest sens a fost menționat, că reieșind din: gradul prejudiciabil al faptei, recunoașterea vinovăției și căința sinceră manifestată de

inculpat, recuperarea prejudiciului părții vătămate Tihon I., faptul examinării cauzei în procedură simplificată, precum și faptul că antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse, pedeapsa aplicată de către prima instanță este disproporțională. În consecință, instanța de apel a stabilit în calitate de pedeapsă inculpatului - închisoare pe termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 3 ani.

6. La 18 mai 2015, în termenul stabilit de lege, procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței primei instanțe, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului, procurorul a menționat, că pedeapsa stabilită inculpatului este legală, fiind corect individualizată și proporțională în raport cu gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. Însă, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ignorat faptul, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, a aplicat părții vătămate în mod intenționat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, anterior inculpatul a fost condamnat de două ori la pedepse privative de libertate, astfel neîntemeiat a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal a decis inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul invocă în calitate de temei pentru recurs pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Inculpatul Boicu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal pentru fapta comisă la 16 septembrie 2010.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit sancțiunii art. 151 alin.(1) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale din 16 septembrie 2010, a fost prevăzută pedeapsa cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Cauza penală a fost examinată în procedura simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Astfel, în temeiul art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest sens, instanța de apel, raportînd prevederile legale la circumstanțele cauzei a aplicat corect criteriile generale de individualizare a pedepsei, în mod legal și întemeiat a ajuns la concluzia privind pedeapsa stabilită inculpatului Boicu V., reieșind din limitele prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 90 al. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința inculpatului Boicu V. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă în termenul de probă fixat nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, Colegiul penal remarcă, că potrivit textului legii una din condițiile expres prevăzute în alin. (1) art. 90 din Codul penal privind aplicabilitatea acestei norme, este că instanța de judecată urmează să formuleze o concluzie motivată cu

privire la faptul, că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii stabilită, totodată legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, aceasta fiind un drept al instanței de judecată.

Cu referire la speța examinată, Colegiul penal reține că instanța de apel a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, faptul, că acesta a recunoscut vina, a manifestat căință sinceră, a recuperat parțial prejudiciul părții vătămate, că deși anterior inculpatul a fost condamnat, antecedentele penale au fost stinse, de aceea a ajuns corect la concluzia, că corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și 90 din Codul penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, care a fost stabilită în limitele sancțiunii legii, iar alegațiile recurentului în ce privește excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Boicu V. sunt neîntemeiate.

Reieșind din aceste considerente, Colegiul penal conchide, că în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) a alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și astfel nu a fost constatat temeiul de casare invocat de recurent și din aceste considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015 în cauza penală în privința lui Boicu Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

TOMA Nadejda

NICOLAEV Ghenadie